

10 Νοεμβρίου, 1994

[ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ/στίς]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΑΡΘΡΑ 146 ΚΑΙ 29 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΣΤΕΛΙΟΣ ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 825/93)

Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Αντικείμενο — Προσφυγή κατά παράλειψης απάντησης — Άρθρο 29 του Συντάγματος — Πρέπει το αντικείμενο του αιτήματος του διοικουμένου να αφορά πράξη ή παράλειψη που υπάγεται στον ακυρωτικό έλεγχο του Ανώτατου Δικαστηρίου — Αλιάντηση της διοίκησης μετά την προσφυγή στερεί τον αιτητή του εννόμου συμφέροντός του για συνέχιση της δίκης εκτός αν έχει υποστεί βλάβη από την προσβληθείσα παράλειψη.

Ο αιτητής που παρουσιάστηκε αυτοπροσώπως ζήτησε με την προσφυγή του την ακύρωση της παράλειψης του Υπουργού Εσωτερικών να απαντήσει σε επιστολή του, την ακύρωση αποφάσεων διαφόρων Υπουργείων καθώς και αποζημίωση για ζημιά που υπέστη από λανθασμένες πληροφορίες που του δόθηκαν από λειτουργούς του Υπουργείου Εσωτερικών.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

1) Όπως διαπιστώνεται από τις ημερομηνίες των επιστολών που αναφέρονται στο δεύτερο μέρος της Αίτησης, αυτή είναι εκπρόθεσμη σε σχέση με το περιεχόμενο των επιστολών αυτών και κατά συνέπεια το Δικαστήριο δεν μπορεί να επιληφθεί του δεύτερου μέρους της αίτησης, ακόμα κι αν θεωρηθεί ότι οι εν λόγω επιστολές περιέχουν εκτελεστές διοικητικές πράξεις.

2) Το Δικαστήριο δεν μπορεί επίσης να επιληφθεί της θεραπείας που ζητείται στο τρίτο μέρος της Αίτησης εφόσον αυτή εμπίπτει απο-

κλειστικά στην αρμοδιότητα των πολιτικών δικαστηρίων.

- 3) Αναφορικά με το πρώτο μέρος της Αίτησης παρατηρείται ότι ο αιτητής με την επιστολή του ημερ. 3.7.93 ζητούσε βασικά συνάντηση με τον Υπουργό Εσωτερικών για να καταγγείλει τη συμπεριφορά υπαλλήλων του Υπουργείου. Για να είναι προσβλητή η παράλειψη της διοίκησης να συμμορφωθεί με το Άρθρο 29 πρέπει το αντικείμενο του αιτήματος ή του παραπόνου να αφορά πράξη ή παράλειψη που υπάγεται στον ακυρωτικό έλεγχο του Ανωτάτου Δικαστηρίου, δηλαδή να αφορά εκτελεστή διοικητική πράξη ή παράλειψη. 5
10

Εν πάση περιπτώσει το Υπουργείο Εσωτερικών έχει κατά τη διάρκεια της ακροαματικής διαδικασίας απαντήσει στον αιτητή με επιστολές ημερ. 17.11.93 και 27.1.94. Αιτητής χάνει το έννομο συμφέρον του αν μετά την προσβολή της παράλειψης πάρει απάντηση και η παράλειψη δεν έχει προκαλέσει σ' αυτόν κατά τον χρόνο που υπήρχε, οποιαδήποτε βλάβη. [Βλ. *Siaftacolas v. Republic* (1986) 3 C.L.R. 1280, 1281]. 15

Η βλάβη που ισχυρίζεται ότι υπέστη ο αιτητής, δηλαδή η δημιουργία εξόδων ως αποτέλεσμα του διορισμού δικηγόρου για την εξασφάλιση διατάγματος Δικαστηρίου, που τελικά δεν χρειάζονταν, δεν είναι το αποτέλεσμα της παράλειψης του Υπουργού Εσωτερικών να του απαντήσει στην επιστολή της 3.7.93 αλλά το αποτέλεσμα των παραπλανητικών όπως ισχυρίζεται ο αιτητής πληροφοριών, που του δόθηκαν από λειτουργούς του Υπουργείου και οι οποίες δεν αποτελούν αντικείμενο της παρούσας προσφυγής. 20
25

Ανεξάρτητα από τα πιο πάνω, παρατηρείται επίσης ότι με την επιστολή ημερ. 27.1.94 το Υπουργείο πληροφόρησε τον αιτητή ότι ο υιοθετημένος υιός του μπορεί να εγγραφεί σαν Κύριος πολίτης με βάση τη σχετική νομοθεσία. Κατά συνέπεια εφόσον η διοίκηση ικανοποίησε το ουσιαστικό αίτημα του αιτητή, η δίκη έχει καταργηθεί. 30

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα. 35

Αναφερόμενη υπόθεση:

Siaftacolas v. Republic (1986) 3 C.L.R. 1280. 40

Προσφυγή.

Προσφυγή με την οποία ο αιτητής προσβάλλει την παράλειψη του

Υπουργού Εσωτερικών να απαντήσει στη επιστολή του ημερομηνίας ημερομηνίας 3.7.93 και με την οποία κατάγγελε τη συμπεριφορά ορισμένων λειτουργών του Υπουργείου Εσωτερικών.

5 Ο αιτητής παρουσιάζεται αυτοπροσώπως.

A. Χριστοφόρου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ'ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

10

ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ.: Ο αιτητής που εμφανίστηκε χωρίς δικηγόρο και χειρίστηκε μόνος του εξ ολοκλήρου την προσφυγή ζητά τις πιο κάτω θεραπείες:

15

“Πρώτον

Απάντηση επιστολής μου προς τον Υπουργόν Εσωτερικών ημερ. 3/7/1993.

Δεύτερον

20

Όπως εξετάσει τις απαντήσεις που επήρα από

A) το Υπουργείον Εμπορίου και Βιομηχανίας ημερ. 10.2.1988 B) το Υπουργείον Δικαιοσύνης ημερ. 17.3.1990 και Γ) από το Υπουργείον Οικονομικών ημερ. 18.1.1990 τις οποίες εγώ θεωρώ μη ικανοποιητικές και ζητώ διάταγμα να μου δώσουν ικανοποιητικές απαντήσεις.

25

Τρίτον

Ζητώ το δικαίωμα να αποζημιωθώ για την ταλαιπωρία που υπέστηκα.”

30

Εκείνο που προφανώς προσβάλλει ο αιτητής με το πρώτο μέρος της Αίτησης είναι η παράλειψη του Υπουργού Εσωτερικών να απαντήσει στην επιστολή που του απέστειλε ο αιτητής ημερ. 3.7.93. Στην αίτηση ο αιτητής κάνει αναφορά στο Άρθρο 29 του Συντάγματος. Με την εν λόγω επιστολή ο αιτητής καταγγέλλει την συμπεριφορά ορισμένων λειτουργών του Υπουργείου Εσωτερικών. Σύμφωνα με τον αιτητή οι λειτουργοί αυτοί του έδωσαν λανθασμένες πληροφορίες αναφορικά με αίτησή του για εγγραφή του υιοθετημένου υιού του ως

35 Κύπριου πολίτη. Το αποτέλεσμα των πληροφοριών που του δόθηκαν ισχυρίστηκε, ήταν αυτός να καταφύγει άσκοπα στο Δικαστήριο μέσω δικηγόρου ζητώντας διάταγμα του Δικαστηρίου ενώ το μόνο που χρειαζόταν να πράξει ήταν, όπως είπε, να συμπληρώσει κάποιο σχετικό έντυπο. Στη συνέχεια ο αιτητής αναφέρει ότι προσπάθησε να

40

εξασφαλίσει προσωπική συνάντηση με τον Υπουργό για να καταγγείλει τη συμπεριφορά των λειτουργών του Υπουργείου και να μάθει τι γίνεται με το παιδί του. Η επιστολή του αιτητή καταλήγει με την παράκληση να τον δεχθεί ο Υπουργός, ώστε να μπορέσει ο αιτητής να μάθει γιατί συμβαίνουν αυτά τα απαράδεκτα κατά τον αιτητή περιστατικά εναντίον των πολιτών.

5

Αναφορικά με το δεύτερο μέρος της Αίτησης εκείνο που βασικά προσβάλλει ο αιτητής είναι οι απαντήσεις που του δόθηκαν από τα τρία αναφερόμενα Υπουργεία σχετικά με αιτήματα/προσωπικές υποθέσεις του αιτητή. Πολύ συνοπτικά οι υποθέσεις αυτές αφορούν προσπάθειες του αιτητή να προμηθευτεί συγκεκριμένο ξύλο (κόντρα-πλακέ) από τις Δασικές Βιομηχανίες, προσπάθειες για εκτελώνιση του κινηγητικού του όπλου το οποίο στάλθηκε στο εξωτερικό για επισκευή και, κατά τον αιτητή, ενόχληση της οικογένειάς του από αστυνομικό κατά την εκτέλεση εντάλματος συλλήψεως που εκδόθηκε εναντίον του αιτητή. Βασικός άξονας των ισχυρισμών του αιτητή είναι η απρεπής και παραπλανητική συμπεριφορά κρατικών υπαλλήλων στη διάρκεια των επαφών που είχε μαζί τους, αποτέλεσμα της οποίας ήταν να υποστεί αυτός και η οικογένειά του ταλαιπωρία.

10

15

20

Ο δικηγόρος της Δημοκρατίας πρόβαλε στην Ένσταση τις εξής προδικαστικές ενστάσεις:

“α) Οι προσβαλλόμενες πράξεις δεν είναι εκτελεστές διοικητικές πράξεις καθ’ ότι αποτελούν απαντήσεις που περιέχουν πληροφορίες.

25

β) Η αίτηση είναι έκδηλα εκπρόθεσμη.

30

γ) Το Ανώτατο Δικαστήριο της Κύπρου δεν είναι αρμόδιο σύμφωνα με το άρθρο 146 του Συντάγματος να επιληφθεί του αιτήματος υπ’ αριθμό 3 του αιτητή.”

Πέραν από τη δικονομική εγκυρότητα της Αίτησης στην οποία δεν θα υπεισέλθω, θεωρώ ότι οι προδικαστικές ενστάσεις της Δημοκρατίας (τουλάχιστον οι β) και γ)], ευσταθούν.

35

Όπως διαπιστώνεται από τις ημερομηνίες των επιστολών που αναφέρονται στο δεύτερο μέρος της Αίτησης, αυτή είναι εκπρόθεσμη σε σχέση με το περιεχόμενο των επιστολών αυτών και κατά συνέπεια το Δικαστήριο δεν μπορεί να επιληφθεί του δεύτερου μέρους της Αίτησης, ακόμα κι αν θεωρηθεί ότι οι εν λόγω επιστολές περιέχουν εκτελεστές διοικητικές πράξεις.

40

Το Δικαστήριο δεν μπορεί επίσης να επιληφθεί της θεραπείας που ζητείται στο τρίτο μέρος της Αίτησης εφόσον αυτή επιπίπτει αποκλειστικά στην αρμοδιότητα των πολιτικών δικαστηρίων.

- 5 Αναφορικά με το πρώτο μέρος της Αίτησης παρατηρώ ότι ο αιτητής με την επιστολή του ημερ. 3.7.93 ζητούσε βασικά συνάντηση με τον Υπουργό Εσωτερικών για να καταγγείλει τη συμπεριφορά υπαλλήλων του Υπουργείου. Για να είναι προσβλητή η παράλειψη της διοίκησης να συμμορφωθεί με το Άρθρο 29 πρέπει το αντικείμενο του αιτήματος ή του παραπόνου να αφορά πράξη ή παράλειψη που υπάγεται στον ακυρωτικό έλεγχο του Ανωτάτου Δικαστηρίου, δηλαδή να αφορά εκτελεστή διοικητική πράξη ή παράλειψη.

- 10
15
20
25
30
35
40
- Εν πάση περιπτώσει το Υπουργείο Εσωτερικών έχει κατά τη διάρκεια της αφοροματικής διαδικασίας απαντήσει στον αιτητή με επιστολές ημερ. 17.11.93 και 27.1.94. Αιτητής χάνει το έννομο συμφέρον του αν μετά την προσβολή της παράλειψης πάρει απάντηση και η παράλειψη δεν έχει προκαλέσει σ' αυτόν κατά τον χρόνο που υπήρχε, οποιαδήποτε βλάβη. [Βλ. *Siaftacolas v. Republic* (1986) 3 C.L.R. 1280, 1281].

- Η βλάβη που ισχυρίζεται ότι υπέστη ο αιτητής, δηλαδή η δημιουργία εξόδων ως αποτέλεσμα του διορισμού δικηγόρου για την εξασφάλιση διατάγματος Δικαστηρίου, που τελικά δεν χρειαζόταν, δεν είναι το αποτέλεσμα της παράλειψης του Υπουργού Εσωτερικών να του απαντήσει στην επιστολή της 3.7.93 αλλά το αποτέλεσμα των παραπλανητικών όπως ισχυρίζεται ο αιτητής πληροφοριών, που του δόθηκαν από λειτουργούς του Υπουργείου και οι οποίες δεν αποτελούν αντικείμενο της παρούσας προσφυγής.

- Ανεξάρτητα από τα πιο πάνω, παρατηρώ επίσης ότι με την επιστολή ημερ. 27.1.94 το Υπουργείο πληροφόρησε τον αιτητή ότι ο υιοθετημένος υιός του μπορεί να εγγραφεί σαν Κύπριος πολίτης με βάση τη σχετική νομοθεσία. Κατά συνέπεια εφόσον η διοίκηση ικανοποίησε το ουσιαστικό αίτημα του αιτητή, θεωρώ ότι η δίκη έχει καταργηθεί.

- Για όλους τους πιο πάνω λόγους η προσφυγή αποτυγχάνει και απορρίπτεται. Δεν εκδίδεται διάταγμα για έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.